

Femte roten, tomt 22

Kvarteret Frimuraren

Andra roten 1637–57v

Andra roten 1657h–70

Sunnan Stora Hamnen, västan Östra Lilla Hamnen 5.22 & 5.23

(Samb med 4.114)

Frimurarelogen Södra Hamngatan 31

Adolf Wenck

1637–39: 3 mtl, 1640–43: 4 mtl, 1644–46: 3, 4, 2 mtl

Den först kände på denna tomt är postmästaren Adolf Wenck, som bodde här 1637–46. Detta framgår bl.a. av att kämnärsrätten den 17.9.1645 utsåg *Bertel Timmerman* och *Cornelius Timmerman* till gode män att ”bese och förfara”, hur man skulle lösa tvisten mellan Adolf Wenck, som hade klagat över att hustru ”Maretta sal Johan Brandts (*”MARIKE JOHANS”*) hafwer sigh [d.v.s. Adolf Wenck] till men och hinder uthi sin tomt bygd”. Märkligt är, att Ernst Grape i sitt omfattrika och ambitiösa verk om ”Postkontor och Postmästare” icke upptager Adolf Wenck, som dock i 1639 års borgarlängd kallas postmästare.

Almquist (I:340) antar, att Wenck var postmästare åtminstone vid frihetsårens slut (1636) och att han avled 1646. Han antog också, att Adolf Wenck i likhet med *Jacob Hoyer*, *Daniel Lange*, *Herman Schmidt* och *Clas Hennings* hade invandrat från det skövlade Holstein. Adolf Wenck efterträddes som postmästare av *Herman Schmidt*, vars fullmakt utfärdades av drottning Christina 1646. Grape daterade Herman Schmidts postmästaretid på följande sätt: 1636?/1646–1667 – uppenbarligen därför att han inte kände till föregångaren Adolf Wenck, som försvinner ur mantalslängden just 1646.

Om Adolf Wenck vet man f.ö. icke mycket men han bodde tidigt i Göteborg Enligt det på tyska skrivna protokollet utsåg Göteborgs rådhusrätt i juli 1636 Herr *Anthoni Knipe* och *Cornelius Felbier* att som gode män söka lösa tvisten mellan Eiss Ameling Bagare och Adolf Wenck. Tvisten gällde bröd, som levererats 1629 eller 1630. Den 11.2.1634 krävde *Anders Lüders* Adolf Wencks hustru, som erkände skulden genom en skrivelse inlagd av hennes dotter den 26 samma månad.

Vid kämnärsrätten den 27.1.1643 hävdade *Hans Carney*, att Adolf Wenck hade varit skyldig honom 100 rdr. Eftersom Adolf Wenck då saknade pengar att betala med hade han givit Carney anvisning till (släkten Schultz’ stamfader) *Simon Johansson skomakare*, som ännu ej betalt den gård han köpt av Adolf Wenck (7.22 i dåvarande rote 19). Men innan Carney hunnit kräva Simon skomakare, hade Adam Herwegh tagit pengarna i arrest. – Inga uppgifter finns i Kristine kyrkas böcker om denne postmästare eller hans familj.

Adolph Wench anklagade i rådhusrätten den 26.8.1644 *Henrik Nötebaum* för att föregående fredag då Adolph Wench gick där med breven, som hade kommit med posten, ha överfallit honom på en offentlig gata i Göteborg. Först hade Nötebaum slagit Wench med näven och sedan med en stock i handen utan given orsak. Henrik Nötebaum nekade alldeles.

Rätten fann den 18.9.1644 av befintliga dokument, att Adolph Wench dels genom *Hans Sawelands* attestation, dels igenom *Gert Wattedumps* bevis taget genom utdrag av Kroppa Companis böcker med rätta hade att fordra av *Lorens Siverts* ("Sigward") 90 d kmt sedan den 13.12.1633. Därför var Lorens Siverts skyldig att inom 3 eller fyra månaders tid godvilligen betala Adolph Wench dessa 90 dr kmt.

Uti saken mellan Adolph Wench och Lorens Siverts (Sigward) fann rådhusrätten Anno 1645 den 24 juni, att den obligation Sub dato 27.8.1629, lydande på 2 006 svenska daler, som Siward hade utgett och som sedan hade protokollerats men som Wench föregav vara förkommen, skulle annulleras, eftersom Wench själv tillstod, att den var betald.

Rådhusrätten utsåg den 11.6.1645 gode männen *Nils Adriansson*, *Olefeir Pettersson* och *Mårten Dreijer* att överse räkningar mellan Adolph Wench och sal *Johan Claessons* änka.

Behandlingen av en tvist mellan Adolph Wenchs änka och *Petter Brandt* uppsköts av underrätten 15.4.1646 till efter Petter Brandts hemkomst från Holland, dit han nu skulle resa.

Nils Börgesson kärade 2.9.1647 i rådhusrätten mot *Jacob van der Hagen* angående sal Adolph Wenchs hus.

Johan Jacobsson slussmakare ägde gården 1648 enl mantalslängd. 1650 är *superintendenten Ericus Erici Brunnus* antecknad här, tydligen som hyresgäst.

På *Johan Slussmakares* begäran inprotokollerades följande köpebrev (på tyska, nu i sammandrag):

Jacob Johansson hade tillsammans med sin hustru av fri vilja sålt sitt hus och gård (Erb) "so weit als dass gehet in die lenge und breit" och som det framgick av hans husbrev "belegen an den grossen Hawen zwischen Edell und Wohlgeb Major Nils Påfwenfeldt und Sr Johan von Sawelandt" till Dawid Matzen, borgare i Göteborg "und habe ihm gelobt all was ins gebauet und fertig gemagt aus Zwei finsterkarm mit ein dörn karm und ein dörn so noch nicht ingesetzt, 3 grosse und 24 kleine gehauen steen, alle latten, so auf den solder liegen, 4 balken, ein beddested und dass Ekenschap (skåp?) (liksom annat förefaller det vdning av tyska, holländska el svenska), ein lange ledder, die bredden und pannen damit dass haus nun gedecktet ist und was sonsten diegleiche negelfast ist beneben ein Pferdt fur solches alles Ein tausend Rdr in specie". I köpebrevet talas om att David Matzen skulle få huset vid *Mikaeli-tid 1652*. Betalningen skulle lämnas i fyra terminer 200 rdr vid Mikaeli 1652, när huset levererades, den andra terminen vid Mikaeli 1653 skulle 200 rdr lämnas, den tredje 300 rdr vid Mikaeli 1654 och den fjärde lika mycket med ett års ränta d, v, s 21 rdr vid vid Mikaeli 1655. Vid förfallna terminer skulle David Matzen betala 7 procent ränta. Köpebrevet undertecknades av *Johan Jacobsson Kuyll* (slussmakare), *Jöran Hindricsson*, *David Matzen* och *Jan von Saweland*.

David Matzen

1651–52: 3 mtl, 1653–55: 4 mtl, 1656, 1657: 9, 1658: 20, 1659–61: 6, 1662–63: 5, 1666–81 1 tomt

David Matzen, som redan 1651–55 bodde i andra roten betalade den 26.4.1652 30 rdr i huseköpspenning för "Jan Jacobi gård", som han hade köpt för 1 000 rdr. – Se 6.9.1652 – RR Den 12.9.1670 begärde Wilhelm de Kuyhl, att David Matzen måtte meddelas fastebrev på den gård, som denne för lång tid sedan hade köpt av hans fader Jan Jacobsson Slussmakare. Samma år som slussmakaren sålde denna gård till David Matzen betalade han 190 rdr för en betydligt mindre

gård (5.47), som han hade köpt av "Gretie Jans". Fröding hade alltså fel, när han skrev, att David Matzen 1652 köpte Jan Jacobsson Kuyhls ståtliga gård på *Norra Hamngatan*. Gården låg på *Södra Hamngatan*.

I en lång artikel om släkten Matzen i *Personhistorisk Tidskrift* (1920, 10–31) hävdade Georg Fletwood, att David Matzens far skulle vara en *Jochim Mattjesen* "som lärar ha inflyttat till Göteborg 1624" och som blev begravd den 7.2.1634 enligt Christine församlings kyrkböcker i Göteborg. Något bevis för detta anför han ej. Fröding antar, att släkten var dansk, vilket han bl.a. stöder på att David Matzen var gift med en danska och bar ett danskt namn. Han ansåg dock, att David Matzen borde räknas till tyskarna "då väl knappt under denna danskhatets tid någon genuin jute skulle nedsatt sig i staden."

Vad man kan notera är, att David Matzen hade en bror *Georg*, som tidvis var bosatt i London och ett par syskon i Hamburg. Så sent som den 16.10.1717 upplästes i Göteborg ett bevis för att sal. David Matzens barn och arvingar var de rätta arvingarna efter deras skyldfrände i Hamburg, *jungfru Elisabeth Wolfs*, som nyligen skulle ha avlidit.

Den 10.2.1670 begärde *Arfwid Gudmundsson* redovisning för de medel, som Dawid Matzen skulle ha omhändertagit för sin broder och "fallit" i London *Georg Matzen*, som hade en skuld till Arfwid Gudmundsson på 800 rdr. Samma år i oktober tvistade Dawid Matzen med *Christian Meyer* om bly, som Davids broder i London Jürgen eller Georg Matzen hade liggande på vågen. Christian Meyer ville erhålla den som ersättning för fraktpenningar, som Georg Matzen arresterat för Christian Meyer. Redan 1680 torde denne Georg Matzen ha varit här i Göteborg. Sannolikt avled han här, ty den 26.5.1692 bestämdes det, att hans kvarlåtenskap skulle värderas av *Nils Pedersson och Hans Pettersson*.

I ett skuldmål mellan David Matzen och *kyrkoherden Johannes Colstrup* den 27.11.1673 omnämnde David Matzen sin broder i Hamburg *Claes (el. Nicolaus) Matthisson*. David Matzen berättade sig den 29.10.1678 ha fordran i sterbhuset efter sin syster *Clara Matzen, ffordom Hieronymus Garmers hustru* på 17 000 marker lybsk "förutom andre mobilier". David och Georg Matzen sade den 19.2.1680 sig ha befullmäktigat sin broder Nicolaus Matzen i Hamburg att söka arv efter denna deras syster. Men det hela slutade med att David Matzen själv reste till Hamburg för att reda upp affärerna. Han skrev den 4.6.1681 därifrån (exhib. i RR i aug. 1692) och berättade, att hans syster *Clara Hartman*, som 1676 hade gift sig med rådsförvanten Hieronymus Garmer hastigt och oförmodligen hade avlidit 1677 vid fall på golvet. Även hennes man var nu död. David Matzen talade i brevet om brodern Nicolaus och om brodern Jürgen, som hade lidit stor skada i England.

Hamburgaren Nicolaus Matzen krävde den 14.7. och 14.8.1692 Lars Bratt, Johan Schröder och Måns Persson på eventuellt arv efter Georg Matzen. Det fanns humle tillhörigt sal. Georg Matzen, som skulle värderas av bl.a. *Olof Flybach*.

David Matzen var en ansedd handelsman i Göteborg. Han blev 1657 vald till diaconus i tyska kyrkan och var föreståndare där i 25 år från 1667 till sin död 1692 (begr. 13.3.). Han var född 25.5.1620 och således vid sin död 72 och $\frac{3}{4}$ år.

Den 12.10.1664 omtalas David Matzen ha köpt $16\frac{2}{3}$ läster beck av rådman Arfwed Gudmundsson på strömmen i Göteborg för 800 rdr. Becket, som var assurerat i Hamburg, hade inskeppats på Arfwed Gudmundssons skepp för fri frakt och leverans och David Matzen skulle själv stå för risken. Skepp och gods hade blivit borta på resan.

Enligt resolutionsboken den 13.6.1681 hade borgerskapet "icke varit väl tillfreds med det David Matzen är förbigången wed åldermansvalet för köpmangillet" (den 9 samma månad). För att förbygga oreda utsåg rätten därför honom till ålderman i stället för *Jacob Herwegh*, som var sjuklig och icke förmådde sköta tjänsten.

David Matzen hade omfattande värmländska handelsförbindelser. I Näs härad i Värmland lät han 1659 in-teckna en hand- och panteskript given av ryttmästaren *Anders Linnartsson Svenske* på 300 rdr och 6%, daterad 28.7.1659 och med ryttmästarens skattefrälse Sjole i Bro socken i pant. När rådmann *Petrus Piscator* i Karlstad på David Matzens vägnar sökte fasta på S. Sjole, sade sig Svenske icke ha sålt utan pantat. Den 13.3.1669 sökte David Matzen immission i *Lars Svenssons* gård i Karlstad. Den 17.5.1675 kunde David Matzens fullmäktig Lars Bratt visa en obligation av *Anders Andersson i Brattefors*, som tidigare var prolongerad. Denne lovade att betala med det första järn han kunde åstadkomma.

Under senare delen av sitt liv tycks David Matzen ha fått sämre ekonomi. Han hade den 31.3.1678 av Johan von Savelands arvingar (genom Wincent Beckman och Volrath Tham) lånat 400 rdr i silver och 200 rdr i koppar, vilken fordran David Amia transporterade på tyska kyrkan (mag. prot. 6.12.1688). Den 30.1.1692 lånade David Matzen av kommissarie Amija de barnpenningar, som denne förvaltade för Jacob von Hertzen d.y. David Matzen var styvsvärson till sin forne principal rådmann *Jöran Henriksson* genom sitt gifte med Anna Hardersdotter Langetwe, född i Helsingör den 16.12.1629, död 1673 och dotter till kamrer *Harder Söffringsson Langetwe och Cecilia Henriksdotter*. I detta äktenskap föddes enligt Fleetwood i PHT 1920, häfte 1, 12 tolv barn. De äldre av dessa döptes märkligt nog icke i Christine kyrka. Fleetwood kan ha fått uppgifterna om barnens födelsedata i den likpredikan över Anna Haderersdotter Langwete, som hölls av M. Nicolaus Westerman i Christine kyrka den 12.2.1673 och som trycktes av Amund Grefve. Sönerna var:

David, som levde ännu 1696. Han bodde 1692 i Hamburg.

Harder, född 11.2.1655, död 14.1.1676 av lungshot, en sjukdom, som förefaller att ha drabbat många i de Matzenska och de Schröderska familjerna. Många medlemmar avled påfallande unga.

Niclas född 11.2.1664, död 3.10 1720. Handelsman. Gift 11.10.1703 med Anders Hägers änka Dorothea Calmes från Hamburg, född 21.10.1682 (dotter till Hans Calmes och Catarina Fistulator), död 11.10.1738. Hon gifte den 22.3.1724 om sig med Peter Sylvander.

Johannes, döpt i Christine den 29.9.1667, begr. 10.6.1669.

Albrecht, född 10. (döpt d 13.) 4. 1671, levde ännu 1692, sannolikt i Hamburg.

en son, okänd till namnet

Döttrar:

Cecilia, gift 9.12.1674 med *handelsmannen Måns Persson*.

Catharina, född 21.2.1656, död 3.2.1674 i hetsig feber.

Christina Gift 10.9.1679 med *handelsmannen Lars Bratt*. Hon var död i okt. 1692, då det talas om Christinas barn som arvingar efter morfadern.

Clara, död 1709, gift 1/ 22.5.1688 med *handelsmannen Johan Schröder*; 2/ *handelsmannen Matthias Schildt*.

Anna, döpt den 14.4.1669. Gift 7.5.1695 med *handelsmannen Johan Torkelsson Borgvall*.

David Matzen gifte om sig den 17.8.1675 med Maria Knuss (Knutsson), född 1647, död 39 år gammal 1686 (begr. 17.10 s.å.) i bröstsjukdom. Alla de fem barn, som föddes i detta äktenskap, avled som barn före 1694.

David Matzen efterlämnade enligt bouppteckningen den 3.2.1696 3 955 d smt. Utom det hus och gård vid Stora hamnen, som sålts till Johan Schröder ägde David Matzen ett annat gammalt hus där näst intill, som såldes till *handlaren Magnus Persson* för 700 d smt.

Johan Schröder

tillhörde en av äldre Göteborgs-genealoger totalt missuppfattade släkt, vars första representant i Gustav II Adolfs Göteborg var Johan Schröders far *Erik Frantzson Schröder*, en av sin tids mest betydande handelsmän. Han ägde vid mitten av 1650-talet tomten till nuvarande Östra Hamngatan 27. Det är med avsikt, som benämningen Gustaf II Adolfs Göteborg har använts, ty en nutida representant för släkten ingenjör Gösta Schröder har lyckats spåra den förste Johan Schröder tillbaka till det hisingska Göteborg, som ju existerade endast 5–6 år, från c:a 1605 till juni 1611, då det brändes och utplånades av danskarna. Gösta Schröder har nämligen funnit denne Johan Schröder i en mantalslängd för Nylöse, daterad 25.5.1619, där han anges som Göteborgsborgare. Denne Johan Schröder den äldre hade en bror *Frantz*, som också kan ha varit borgare eller åtminstone bosatt i det hisingska Göteborg. Enligt en mantalslängd, daterad 20.11.1639 var Frantz Schröder borgmästare och Johan Schröder d.ä. hökare i Lidköping. ("Städernas akter", vol. 37, Lidköping enl. Gösta Schröder). Frantz hade kommit till Lidköping c.a 1620. Frantz några år tidigare, nämligen 1616 och hade enligt sagesmannen Gösta Schröder en tid uppehållit sig i Nya Lödöse.

Den 10.3.1697 levde nio av Erik Frantzson Schröders och hans *hustru Sophia Göransdotters barn*. Deras morfar var rådman Jöran Henriksson bosatt på den tomt, som sedermera har kallats "Gumperts hörne". Då undertecknade dessa syskon en överenskommelse om att brodern Frantz Schröder skulle erhålla föräldrarnas gård på Norra Hamngatan. Undertecknarna var *Georgius, Johan, Erich, Jacob, Johanna och Mätta Schröder* samt deras svågrar Lars Bratt och Daniel Lander (gifta med resp. *Christina och Sophia Schröder*).

Erik Frantzsons son Johan Schröder klagade i rätten den 28.11.1692 över, att hans hustrus syster Anna, förledd av svågern Magnus Persson, sökte hindra det köp, som han för 1 650 d smt gjort av svärfaderns sal. David Matzens gård med hennes och medarvingarnas tidigare samtycke. Johan Schröders begravning omtalas i Gustavi kyrkoräkenskaper (L1a:12) den 29.4.1698, varefter hans hustru Clara Matsen gifte om sig med handelsmannen Matthias Schildt. När Clara Matzen avled 1709 uppgick förmögenheten till 66 432 d smt.

Matthias Schildt

Den gård, som David Matzen hade bebott, och som arvingarna sålt till svärsonen Johan Schröder övertogs av dennes efterträdare i äktenskapet handelsmannen Matthias Schildt före 1709. Efter hustrun Clara Matzens död detta år, gifte han om sig med Anna Maria Ahlberg. 1715 års skattningsslängd upptar tomtvärdet av hans bebyggda tomt till 450 d smt, byggnadernas värde till 2 560 d smt och lösöret till den enorma summan 52 000 d smt. I gården bor då också hans *preceptor Johan Ludike* (lösöre 300 d smt), *drängen Erik Waström* (lösöre 200 d smt) och *Jacob Schildt* (lösöre 2 500 d smt).

Matthias Schildts meritlista är imponerande: han erhöll burskap som handlande 24.4.1702, blev sergent i borgerskapets kår 1707, stadens riksdagsman 1713, rådman 1716, (kallas i upphand-

lingslängden 1717 ”commercieäldste”,) blev en av stadens äldste och fick före 1720 titel av assessor i Kommerskollegium. Av riksgäldskontorets på riksarkivet förvarade lönelängd kan man få veta, vilka som ingick den tjänarestab, som Matthias Schildt och hans hustru kunde hålla sig med. Den utgjordes 1734 av *kontorsdrängen Anders Hedström*, (gårds-)drängen Anders, *hustjungfrun Caisa Ronell* och pigan Catharina. Men i gården bodde också detta år *kommerserådet Campell*, vars kusk Erik ”berättas vara båtsman”, tvenne morianer, pigan Anna Olsdotter, tvenne engelska pigor och *engelske direktören Paijk*.

Matthias Schildt behöll gården den ända till dess han den 5.5.1746 sålde *västra* halvan av gården ”på södra sidan av Stora Hamnen, mitt för Torget mellan direktören Abraham Grills stenhus i väster och avlidne rådman Lorens Bagges änka fru Margareta Bagges gård i öster”, till borgmästare Jacob Schutz för 7 000 d smt och en diskretion av 300 speciedukater.

Enligt bouppteckningen efter Matthias Schildt (den 25.5.1749) 21 496:24 d smt, därav hus och gård på Stora Hamngatan (varav Jacob Schutz ägde hälften samt två rum av den halva sterbhuset ägde) Matthias Schildts änka *Anna Maria Ahlgren*, död 1760, sålde den 1.8.1749 tillsammans med de övriga sterbhusdelägarna även den östra delen av gården för 6.250 daler.

Enligt bouppteckningen ägde Matthias Schildt också en halv hemförebåt ”Gierken” med skrårättighet, värderad 1.000:- samt ett helt frälsehemman Hallaryd i Lerum med Inventarium, vilket såldes till Döbelnmågen för 3 000 daler.

Bouppteckningen ger också upplysning om gårdens indelning i rum: Övervåningen innehöll barnkammaren, förmaket inåt gården, sängkammaren inåt gården, drängkammaren, salen, salsförmaket, gröna kammaren, sängkammaren närmast gatan, klädeskammaren, kontoret, kammaren näst kontoret. Dessutom nämns visthusboden, brygghuset, källaren och visthusavskiftet på överrummen (Berg II:9–10, sid. 238).

Borgmästare Jacob Schutz

1749–72

Han var uppkallad efter sin farfar *sadelmakaren Jacob Schutz* (el. *Schütz*, född 1638, d. 1690) om vilken det i januari 1672 berättades i Göteborgs magistrat, att han var född i Mettingen och hade kommit från Köpenhamn till Stockholm och därifrån hit till Göteborg. Han skulle nu gifta sig med sin matmoder *Samuel Wendts änka Anna Iserberg* (se 4.103, kv. Alströmer). Jacob Schutz’ far handelsmannen Samuel fick alltså förnamn efter sin mors förste man. Genom sin mor *Anna Maria Prunck* härstammade Jacob från den kända skeppsbyggaresläkten Prunck. Jacob Schutz döptes den 9.2.1709 i Göteborgs Christine förs. Han gifte sig 1734 med Christina Beata Olbers, som var dotter till rådman och assessor *Johan Anders Olbers*, född 1673, och *Clara Schröder*, båda döda 1740. Han köpte svärfaderns gård 5.71 av sin sväger *David Olbers* men blev inte bosatt där utan bodde 1750 här 5.22–23.

Hit till Frimurarekvarteret inflyttade alltså återigen en familj med anknytning till Schröderfamiljen.

Jacob Schutz fick burskap som handlande den 15.3.1748. Han var borgmästare i Göteborg 1750–54. 1752 blev han direktör i Ostindiska kompaniet.

Vid bouppteckningen efter Christina Beata Olbers den 8.11.1753 uppgick förmögenheten till 156 706 d smt: gården vid Stora Hamngatan säges då ligga mellan direktör Grill och rådman Bagges änka och värderades till 10 000 d smt. En son i detta äktenskap var handelsmannen i Gö-

teborg *Samuel Schutz*, född 21.9.1736, död där 24.4.1805. Han gifte sig 8.1.1764 med *Brita Sofia Liedberg*, född c:a 1742 i Göteborg, död där 23.5.1803. Hon var dotter till handelsmannen i Göteborg *Erik Liedberg och Anna Margareta Sandberg*.

Borgmästare Jacob Schutz gifte 1756 om sig med Anna Maria Schmeer, född 1733, död på Marieberg 5.8.1784. Hon var dotter till handlanden i Stockholm *Johan Henrik Schmeer, född 1697, död 1768 och Hedvig Dorotea Spalding*. Framlidne borgmästaren och direktören Jacob Schutz änkefru står i tomtöreslängden 1775 som ägare till denna fastighet 5.22. Efter hennes död står ende arvtagaren i Jacob Schutz sista äktenskap kornetten Johan Henrik Schutz i längden 1785 som ägare till fastigheten: 1786–87 är han löjtnant.

Hovjunkaren och majoren vid Adelsfanan Johan Henrik Rosenschütz

Vid Jacob Schutz död den 12.7.1772 (begr. 16.7 s.å.) hade förmögenheten stigit till 850 000 d smt, en helt naturlig summa, när det gällde en direktör och aktieägare i Ostindiska Kompaniet. Men lätt fångat är lätt förgånget:

Om Johan Henrik Schutz, säges det ”att han förstod att sätta penningarna i omlopp”. Johan Henrik Schutz föddes den 30.8.1763. När han döptes den 1 september samma år var faddrarna förnämliga nog: mansfaddrar var *direktör Nils Sahlgren herr Vincent Beckman och Johan Schutz*. Kvinnofaddrar var *fru kommerserådinnan Clara Lagerström, född Olbers, fru rådmanskan Charlotta Pettersson, född Schmeer och demoiselle Sahlgren*. Den 5.9.1772, ett par månader efter faderns död, adlades han vid nio års ålder Rosenschütz, väl för faderns förtjänster. Han blev hovjunkare och major vid adelsfanan och avled 7.9.1828. Han gifte sig första gången 23.12.1787 i Göteborg med Elsa Maria Åhman, född 1.3.1761, död 23.3.1809 på Drottningholm. Men detta äktenskap upplöstes, ty den 24.7.1798 gifte han om sig med Johanna Charlotta Bethun, född 29.1.1775 i Göteborgs garnisonsförsamling, död i Stockholm 29.3.1844. Johanna Charlotta Bethun – Rosenschütz står 15.8.1803 som säljare av 4.52 i Göteborgs uppbudsregister.

Redan i 1790 års tomtöreslängd står handelsmannen Jacob Svan som ägare till denna den östligaste av Rosenschütz' två tomter (5.22).

Ägare av 5.22 var år 1800 handelsmannen Joh. Fr. Freundt.

Brandförsäkringsvärde detta år var för byggnaderna 3 500, tomt 166,32 d smt. Freundt tycks aldrig uppbjuda innehavet.

Däremot uppbjods 5.22 den 15.9.1800 av handl. Jonas Liedstrand som snart sålde fastigheten till överstelöjtnanten, förste kammarjunkaren och postdirektören Pehr Cederfelt, som uppbjöd köpet den 9.8.1702.

Handelsmannen Petter Pettersson står 1807 som ägare av såväl 5.21 som 5.22. Han uppbjuder som köpare fastigheten 5.21, Södra Hamngatan, den 11.4.1796 men 5.22 först den 1.7.1816, då Cederfelt står som säljare.

Ännu år 1800 står majoren Johan Hindrik Rosenschütz kvar som ägare till den västra av hans gamla tomter, eller nummer 5.23. Husets oförsäkrade värde var 5 600 d smt, tomtvärdet 233.16.

Sedan husen nedbrunnit kunde Frimuraresamhället som köpare den 22.8.1803 uppbjuda ödetomterna 5.23 och 4.114. Den 17.12.1798 hade Frimurarsamhället uppbjudit 4.104.

Senare uppbud av 5.22

postdir.Pehr Cederfelt

9.8.1800

handl Jonas Liedstrand	15.9.1800
kommerserådet Petter Pettersson den.	1.7.1816